

Referat despre invatamantul si scrierea sumeriana - prima parte

Scrierea sumeriana poate cea mai veche din lume care a putut fi doze frata aparuta in prima jumătate a mileniului al IV-lea i.e.n., s-a nascut prin stilizarea unor semne pictografice, semne care desemnau simplificand obiecte sau fiinte.

Prin schematizarea extrema a figurilor desemnate de pictograme si a gruparii lor, s-a ajuns (din necesitatea de a scrie mai rapid) la semne arbitrare, gravate pe tablite de argila proaspata cu ajutorul unui stilet de trestie cu capatul taiat oblic, care lasa pe tablita o urma asemanatoare celei a cuiului de potcovar. Aceasta scriere "cuneiforma" (lat. cuneus=cui), definitivata ca atare in jurul anului 3500 i.e.n., a fost folosita timp de trei milenii, preluata fiind de la sumerieni de catre akkadieni si asirieni; dupa care s-a raspandit din Egipt pana in Asia Mica si la aproape toate popoarele din Orientul Apropiat. In aceasta scriere au fost redactate documentele privind aproape toate aspectele vietii mesopotamiene, pe tablite de argila, din care s-au descoperit pana azi mai bine de 300 000.

Pornind de la ideograme, sumerienii au ajuns, chiar in jurul anului 3000 i.E.n., la semne silabice (dupa cum o dovedesc tablitele gasite la Djemet Nasr). Scrierea alfa betica a carei inventie este atribuita fenicienilor se citea de la dreapta la stinga; sau pentru a usura exercitiul lecturii intr-un fel ciudat, anumit silabice (dupa cum o dovedesc tablitele gasite la Djemet Nasr). Scrierea alfa betica a carei inventie este atribuita fenicienilor se citea de la dreapta la stinga; sau pentru a usura exercitiul lecturii intr-un fel ciudat, anumit boustrophedon (in gr.); care consta in a scrie un rand de la dreapta la stinga, randul urmator de la stinga la dreapta, al treilea de la dreapta la stinga, s.a.m.d. Unele vechi inscriptii grecesti sunt scrise in boustrophedon fapt ce pare a confirma si el ipoteza derivatiei alfabetului grec din alfabetul fenician.

Scribii mesopotamieni au inventat si "plicul" de asemenea de argila. Tablita scrisa si semnata era infasurata intr-o foaie subtire de lut, pe care scribul repeta textul de pe tablita, precum si semnaturile martorilor si ale partilor contractante. In caz de contestatie, se spargea involucrul si se con frunta documentul exterior cu cel interior care era decisiv. Partile contrac tante si martorii semnau, dar nu cu mina (caci numai scribii stiau scrie), ci aplicand pe lutul moale sigiliul cilindric personal pe care fiecare si-i purta legat cu un snur de git; dedesubtul amprenteii lasate de sigiliu scribul scria numele proprietarului sigiliului.